

A ködember

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXVI. évfolyam, 8. szám, 2022. február 25.

Hosszú combú volt, mint Edward király. Haja vörös, bozótos, amiből viszont semmi királyi nem sugárzott, mégis mindenki tartott tőle. A hosszú lába súrolta a pizskebokor tetejét, folyton karmolásnyomok voltak rajta. De az lehetett a vadmacskáktól is, néha veszett róka bóklászott arra. A ködember a gátnál lakott és sokat ölelgette az állatokat. Jobban szerette az embereknél. A zsilipeken őrizte a lakatokat. Ha jött az áradás, kinyitották a raktárat, lehetett pakolni a húszkilós homokzsákokat. Télen és nyáron is egy sufnyiban aludt matracon, amikor emelkedni kezdett a vízszint, kiköltözött a vászonsátorba a folyópartra, hogy éjszaka is hallja a víz mozgását, a neszt. A faháza gerendából volt, mint a Gyimesekben az esztenák. (Erdélyben szeretett volna élni öregkorára, a havasokban, apálykor ezért rendszerint egész nap római érméket keresett a sóderben.) Tavalý közel a gáthoz több faviskót is felhúztak, senki nem örült neki a faluban. Sőt, télen a beteg ló lakott az egyikben, aki ráadásul asztmásan köhögött. Tavasszal a ködember a sörényénél fogva vezette ki a mezőre a karámba. Ott lakott őszig a kehes.